

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
N-ril de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătăți
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înșopolază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori neracolate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Cine provoacă!...

(*) Scriind despre escursiunea d-lui Gr. Tocilescu și a celorlalți membri ai Societății Geografice române din București, „Budapesti Hirlap” dela 16 Iulie n. acuză presa română că până și privilegiul prielniciei unei apropieri le folosește pentru a ajuta pe Români împotriva Ungurilor ori să brucăze sentimentul public unguresc.

Cu alte cuvinte cei ce provoacă sunt ziaristii români. Presa maghiară și mai ales reprezentanții statului, sunt copii nevinovați!

Ce se întâmplă însă în același timp?

Să citim numai organul kossuthist „Független Magyarország”, care publică așa insulte la adresa memoriei lui Avram Iancu, în cât ceva mai spurcat nu ni-s'a dat să citim despre un mort. Rózsa Sándor apare drept un sfânt pe lângă eroul munților, despre care zice că a fost un „bandit fioros”, „tribun sângeros”, „hoț valah”, deoarece „omul acesta setos de sânge a tras în țepă, a taiat cu ferăstrăul pela brîu și a restignit pe cruce oameni și după-ce le-a necinstit, a aruncat în focul bisericilor incediate femeile și fetele...”

Dar nu asta e singurul păcat. În sfârșit dacă publicistul dela organul kossuthist așa a învățat prin cărți, scrise de istorici mai pe jos de ori-ce critică, nici el nu poate judeca altfel.

Vorba e însă că „Független Magyarország” se năpustește asupra lui „Vásárhelyi Híradó”, un ziar maghiar care a îndrăznit să scrie bine despre Avram Iancu, să spună ceea ce într-adevăr era eroul munților: un idealist! S'a găsit un Ungur care să scrie obiectiv și haid', da pe el, căci este o

crimă națională să spui că Avram Iancu a fost un revoluționar idealist, ear nu tăciunar ordinar!... „Este un adevărat atentat aceasta, în contra istoriei noastre”, — exclamă organul kossuthist și cauza o caută la — *băncile române.*

Unde dai și unde crapă?!.. Băncile române sunt adică de vină, că un publicist maghiar a îndrăznit să formuleze o părere mai obiectivă despre Avram Iancu. Ele au luat adică stăpânire asupra Ungurilor, caror, prin urmare, nu le este genă a se da datori vânduți, cum zice Românul, băncilor noastre. Frumos îi mai laudă organul kossuthist pe scriitorii maghiari!.. Presupune despre ei că sunt în stare să se vindă.

Noi pe cei dela „Vásárhelyi Híradó” nu i cunoaștem și nici nu dăm măcar cu buniata, cam cine-i va fi arvnit pentru a lauda pe Iancu. Știm însă că „Budapesti Hirlap” este nu numai un ziar răspândit dar și cu mare autoritate între Maghiari. Îndeosebi șeful acestui ziar, Rákosi Jenő, e unul dintre scriitorii de frunte maghiari.

Ei bine, în „Budapesti Hirlap” dela 25 Decembrie 1897 a apărut un studiu, în care între altele despre Iancu se zice:

„De numele lui Iancu nu se leagă amintirea unor jertfe omorite pe nedreptul și cel cari au trăit p'atunci, marturisesc că după atâtea nenorociri, erau fericiți Ungurii ce cădeau în mâinile lui Iancu”.

Ear după-ce istorisește mai multe fapte, din cari, într-adevăr rezultă că Avram Iancu era un suflet nobil, o inteligență rară și d'o vitejie fără seamăn, arată că Hatvani, cel atâtea slăvit de presa maghiară, fusese un om de nimica.

De altfel nu „B. H.” este singurul ziar care a scris obiectiv despre Iancu, ci Szilágyi Farkas și Turgyán d'asemeni nu gasesc cuvinte destul de elogiase pentru purtarea lui în revoluția dela 1848—49.

De altfel citească colegii dela „Füg. Magyarország” cele ce scrie „Honvéd” în numărul 154 al său din 1849. Moșii și Iancu sunt laudați acolo în felul următor:

„Campania aceasta în Munți a fost o campanie ce i-ar fi făcut cinste ori-cărui general dintre cei dintâi ai lumii. Moșii stăteau în foc cu mai mult curaj decât soldații generalului Puchner”.

Desigur că eroi de acestia nu pot să fie — tăciunari ori bandiți ordinari.

Dar în sfârșit nu intenționăm să resolvăm o chestie, care dacă între Unguri este încă discutată, pentru noi românii e clară de mult. Vrem să arătăm numai până unde merge șovinismul unor kossuthiști. Ei nu se mulțumesc să insulte pe eroii neamului românesc, ei dacă vre-unul dintre zia-rele ori publiciștii maghiari se încumetă a spune adevărul, se năpustesc asupra lor, provocând chiar publicul să ia atitudine contra „atentatului”, — căci după a kossuthiștilor părere este un atentat în contra istoriei maghiare a spune adevărul despre eroii celorlalte neamuri și a nu jura că sunt adevăruri istorice toate calomniile detestabile la adresa eroilor români.

Și fiind-că nu știi și n'ai să spui alta, insinuă: sunt plătiți de băncile române Ungurii cari scriu adevărul despre barbații distinși ai nemaghiarilor!

Cetitorii și lumea nepreocupată va ști să judece însă cine provoacă: publiciștii români ori kossuthiștii șoviști, dintre cari unii au ajuns adevărat

maniaci! Vor' așa zicând, cu puterea să descopere „trădători”, Și când au isprăvit cu „trădătorii de patrie valah”, descopere „trădători de nație chiar la H. Vásárhely, în mijlocul Alföldului, căci mă rog, până acolo s'a întins puterea băncilor românești.

Székely la Ischl „Bud. Tud.” anunță: Vestea răspândită, că prim-ministrul Székely va merge în 20 l. c. la Ischl, nu corespunde adevărului. Ministrul president maghiar ca în toți anii așa și acum va merge la Ischl însă nu în 20 ci într'alta zi, încă nehotărâtă. Prim-ministrul va pleca în 22 c. din Ratót la Viena, ca se asiste ca martor la cununia bar. Aerenthal ambasador, cu fiica contelui Széchenyi ministru a latere.

Cinism.

Există un domn avocat în Orăștie. Il chiamă Dr. Aurel Muntean și a fondat o „foaie” sub titlul de „Activitatea”.

Există în Arad un individ, care răspunde lu numele: Măglaș. Zice că e corespondent al mai multor ziare, scrie adică murdărit și bălăcărituri în — „Controla”.

Acești doi oameni s'au — întâlnit. Și unul și altul e aderent — al mitropolitului Mășianu; unul chiar puțin de nu i-a devenit ginere de nepoată.

Și unul și altul e Român de nuanța „Controla”.

Și unul și altul sunt încunjuțați pe departe de tot Românul bun.

Miră-te, că acești oameni s'au întâlnit.

E vorba: a discredita total ziaristica română, a scârbi publicul cetilor și a face servicii josnice unor oameni de felul lor.

Și și-au zis o ei cu poetul:

„Unde-i unul, nu-i putere,
„Unde-s doi puterea crește”...

Astfel ni-s'a dat priveștiștea a ne „desfăta” în scrisesele nemai pomenii im-

O icoană din trecut.

Sub pânza neagră, deasă, a îndoelii rece
Ved: cias de cias puterea luminei tale — trece...
Per farmecele tale atât de mult dorite,
Ca dulci miresme blânde de venturi risipite..

Și dulcea ta fință, ce mă cutremurase,
E e icoană blândă p'a amintirii masă...
Cu ochii ei magnetici gândirea mi-o oprește
Și rob iubirii tale, de nou m'ademeneste.

Dar e târziu... Azi nu e ca mai de mult vibrarea!
Nu-i splendidă c'atuncea, e tristă azi visarea!
Puterile dorințit — sunt sfărături adunate,
Căzute dela prânzul frumoaselor vremi uitate!

Și — par'că tot mi-e milă de dragostea ce pierde!
S'o sfărâm icoana blândă, nici azi nu am putere...
Ci o privesc cu jale, aminte când mi-aduce,
Cum a trecut de iute — ce-a fost atât de dulce!..

Cum poate-o umbră'n suflet lumina s'o cuprindă!
De-i stâns odată focul, cum nu ști să s'aprinde...
Cenușa-i ce rămâne... Și cald e încă locul...
Văpaia să se stîngă — așa ne-a fost norocul..

Alexandru Aciu.

PETRU CAZACUL

DE
IOSIF POPESCU.

IV. Trădare.

(Urmare).

— „Totul e, că nici nu se poate lucru mai caraghios, decât recunoașterea unei bande de ciocoi fără putere și fără influență. Să ajungă Măria-ta pe tron, și ei vor dispărea ca fumul înaintea suflării-ți prea puternice. Boerului îi trebuie ștreangul sau paloșul căleului. De alt-cum Tepeș-vodă de dincolo ne-a luminat cu minunatul său exemplu.”

— „Hm! zise celalalt. „Tepeș a sfârșit-o cam rău! Dar nu-i vorba de asta. Toată cestiunea se reduce a opri pe Făt-frumosul de azi-noapte să ajungă la domniă prin influența boerilor. Ce să facem? Eată totul!”

— „Hă! hă! dacă Măria-ta ar asculta pe prea plecata sa slugă, mai că... mai că...”

— „Să vedem, ce-mi știi spune?”

— „Eu știu, ce știu. Vorba multă-i sărăcia omului! Ce gândești, Măria-ta, dacă s'ar găsi oare cine, un om iscusit, bună-oară ca o persoană prea bine cunoscută de mine? Acest oarecine s'ar duce la vodă și i-ar spune între patru ochi, cam cum stau lucrurile...”

— „O denunțare, așa ceva nu e demn de un boer de sânge!”

Cine ar fi putut vedea fața contrabasului în acest moment, ar fi fost speriat de paloarea ei și de fulgerul, care scânteia din ochii lui.

— „De un boer de sânge, nu, ce e drept; dar pentru un nemernic de mojić fără nume și fără onoare de pierdut, așa ceva este prea puțin lucru!”

— „Haide, să vedem mai încolo!”

— „Cum?” Nu cuprinde Măria-ta urmările acestui pas?”

— „Nu prea ved la ce ar fi bun!”

— „Atunci prea plecata slugă își va lua libertatea de a explica lucru. Vodă înțelegând, ce se petrece între boeri, și cunoscând, că chiar prea iubitul său buciun face parte din conspirațiune, negreșit își va îndrepta toată atențiunea asupra amicilor, hm! hm! voiu să zic asupra colegilor nostri. Cel dintâiu lucru al său va fi să pună mâna pe dulcele Petru, Făt-frumosul de azi-noapte, pe mândrul Bucium, energicul Paos în sfârșit pe capul declarații ai conspirațiunii.

— „Ei bine?”

— „Ei bine; Măria-ta plecând îndată la Orchei, vei veni cu fidelul pârcaľab, cu voinicii Orcheeni și Soceni, vei surprinde pe Vodă ocupat cu alte treburi, îl vei prinde și vei ocupa tronul. Într'aceea jalba boierilor fabricată azi-noapte va ajunge la Constantinopol împreună cu mijloacele de corupțiune, va influența mazilirea lui Vodă, și de bună seamă recunoașterea Măriei-tale, dacă

becile ale existenței catilinare Măglaș, publicate în „Activitatea” pe banii avocatului Dr. A. Muntean. — Ne cunoaștem d-le Muntean!

Ședințele secțiunilor literare-științifice ale Asociațiunii în Sibiu.

— Raport special. —

Ședința II plenară a secțiunilor literare-științifice începută la orele 9 a. m. s'a terminat la 11¹/₂ când în sfârșit am ajuns să ne debarasăm de chaosul ortografiei române.

Luni la orele 3 după amiază s'a deschis ședința III a. Înainte de amiază incapacitatea membrilor hotărîse amânarea propunerilor secțiunii literare privitoare la îndreptarea și unificarea limbii literare. După amiază lusa literară au revenit la vederi mai bune și au decis, să se introducă în „Transilvania” o rubrică permanentă pentru publicarea expresiunilor, termenilor, construcțiilor și fraselor folosite greșit în graul păturii culte dela noi, precum și în produsele noastre literare; tot odată să se trimită un chestionar la adresa literarilor de frunte români, să răspundă, cum s'ar pute îndrepta limba noastră peste tot?

Urmează apoi referentul secțiunii istorice dl. Vasilie Goldiș, care raportează despre activitatea acestei secțiuni în decursul anului 1902, arătând, că secțiunea ține de cea mai de căpetenie datorită a sa, adunarea materialului pe toate terenurile pentru studiarea poporului român din toate punctele de vedere. Astfel în anul acesta secțiunea a pus la ordinea zilei începerea adunării materialului pentru compunerea unui dicționar al numirilor toponomastice geografice din ținuturile locuite de Români în Ungaria și Transilvania și apoi compunerea unui album colorat al costumelor naționale și al țesăturilor originale românești. Pe baza rapoartelor prezentate în scris de referentul Vasilie Goldiș, ședința plenară a secțiunilor a decis să ceară adunării generale eserierea unui concurs cu premiu de 500 coroane pentru dicționarul toponomastice geografice al unui comitat locuit de Români în Ungaria și Transilvania, ear' pentru albumul colorat al costumelor naționale și țesăturilor originale românești să pună la dispozițiunea secțiunii istorice deocamdată 400 de coroane.

Secțiunea școlară, prin referentul seu dr. Ioan Stroia, face propunerea, să se

procure o statistică completă a tuturor școalelor românești din Ungaria și Transilvania, care se va studia temeinic din partea secțiunii, având aceasta să prezenteze apoi rezultatul acestui studiu ședinței plenare a secțiunilor.

Despre activitatea secțiunii științifice raportează referentul Arsenie Vlaicu, arătând, că această secțiune s'a mărginit în deosebii la Constantin Barcianu: „Nomenclatura română a plantelor”, care este o lucrare afară din cale slabă; astfel secțiunea nu recomandă tipărirea ei pe spesele Asociațiunii, tot altfel s'a censurat manuscrisul Simion Stoica despre „Tuberculoză” ș. a. Sediul secțiunii să mută la Brașov.

Ar fi urmat apoi secțiunea economică, dar referentul ei, dl canonic dr. Hosszu, fiind împedecat n'a putut veni la ședință și nici n'a prezentat vre'un raport și astfel s'a produs impresiunea, că domni din secțiunea economică, cu președintele lor Partenie Cosma în frunte, nu au lucrat nimic.

După toate acestea secretariul general dr. Cornel Diaconovich face unele comunicări referitoare la ședința festivă a secțiunilor, ce se va ține la Oravița cu prilejul adunării generale a Asociațiunii. Pentru această ședință, secțiunile îndatorează pe referentul secțiunii istorice, dl Vasilie Goldiș, să țină discursul comemorativ asupra decedatului membru al secțiunilor, dr. George Vuia, fost medic în Arad și membru în secțiunea științifică.

Terminându-se astfel toate agendele ședinței plenare a secțiunilor științifice literare ale Asociațiunii, dl dr. Alexandru Mocsonyi constată, că de astădată discuțiunile ședinței plenare a secțiunilor, au sămănat bună semință în agrul culturii naționale și în speranța, că aceste semințe vor aduce roade îmbucurătoare pentru cei ce doresc înaintarea culturală a poporului nostru, declară închisă ședința penară din anul 1902 a secțiunilor.

Amintisem într'un raport premergător, că prilejul acesta al adunării la Sibiu a secțiunilor, l-a folosit comitetul fondului pentru crearea unui teatru român, ca să asculte părerea oamenilor nostri de carte, dacă este consult ori ba să fie schimbate statutele acelei societăți? Discuțiunea asupra acestui chestiun, începută Duminică înainte de prânz, s'a continuat Luni seara la cina comună, ce s'a luat într'un apartament separat al restaurantului dela hotelul Imperatul-Romanilor. Cu ocaziunea aceasta aproape toți cei de față păreau a fi de credință, că părerea membrilor din Brașov

ai comitetului trebuie aprobată fără nici o rezervă. Dănsii adică ziceau, că schimbarea statutelor societății ar putea să producă anumite primejdii pentru societate și în consecință propuneau, ca statutele să nu fie schimbate, ci să se dea acelor statute o explicație, în urma căreia să se poată face lucrările începătoare pentru înființarea teatrului național-român. În urmă însă prim-secretarul societății de teatru, dl Vasilie Goldiș, care nu luase parte la consultările dela Brașov ale comitetului, acum își dezvoltă părerea, că pentru societate e mai primejdios a forța o explicație avantajoasă lucrărilor începătoare, decât încercarea de a schimba statutele societății. Părerile dl Vasilie Goldiș au fost susținute întru toate prin dl Dr. Alexandru Mocsonyi, care a mai adăus însă, ca nici încercarea de a schimba statutele să nu se facă, căci mai ales timpul de acum pe toate terenurile vieții noastre ne impune respectarea principiului strămoșesc „quieta non movere”. Astfel a rămas, ca societatea să-și continue activitatea în felul de până aci, dezvoltând pe terenul moral o sprijinire cât mai intensivă a deprinderilor teatrale în mijlocul poporului nostru cu deosebire prin înființarea trupelor de diletanți și prin continuarea publicațiunii de piese teatrale, potrivite cu gradul de dezvoltare a poporului nostru pe acest teren al culturii generale.

Terminând prin acestea raportul despre ședințele secțiunilor literare-științifice ale Asociațiunii și despre consultările asupra chestiunii importante a statutelor fondului de teatru, țin să constat ca încheiere, că toți câți au luat parte la amintitele ședințe și consultări, au fost foarte fericii a vedea vioiciunea și agilitatea președintelui Asociațiunii, dl Dr. Alexandru Mocsonyi, despre care se lățise fama, că ar fi greu bolnav. Obiectul simpatiilor generale a fost de altfel și amicul nostru, dl Dr. Emanuel Ungurianu, avocat din Timișoara, membru în comitetul societății pentru crearea unui fond de teatru român, care nici odată nu lipsește de nicăiri, unde e vorba de progresul poporului românesc.

Dorim de astă dată, ca discuțiunile dela Sibiu să producă roadele dorite de toți binevoitorii culturii noastre naționale, ear' observările noastre critice față de mersul general al afacerilor celor două principale societăți culturale românești, Asociațiune și Fond de teatru, ne rezervăm dreptul a le expune la alte ocazii.

Alegătorii dietalii din comitatul Aradului.

Comisiunea centrală pentru rectificarea listelor electorale, a ținut erii ședință în sala comitatului, în care s'a deliberat asupra reclamiilor date în termen legal în contra listelor electorale cari se rectifică din an în an.

De tot s'au înaintat 28 de recuse. S'a decis luarea în listă a 23 înși ear 5 reclamanți au fost respinși.

Dintre reclamanți, s'a recunoscut dreptul electoral și s'a ordonat luarea în listă, următorilor: cercul electoral Pecica: Éles Simoa, Imelbach Gaspar; cercul Șiriet. Pavel Păcurar, George Bus, Tudor Misa Petru Dragalina, Tóth István, George Vontean, Molnár Miklós, Petru Stoica, Ioan Constantin, Ioan Moșu, Ihe Crișan, G-nadie Aibiș, Tudor Motiu, Ioan Gligor, George Dehelean, Simeon Crișta, Tudor Mihut, Todor Jigovan, Pavel Lescuț; cercul Sânt ana. Meszer Vilmos; cercul Chișineului: Todor Oala.

S'a denegat luarea în listă: lui Markovits Mor din cercul Pecica; Simeon Dehelean și Petru Ardelean cercul Șiria; Aure Grozda cercul Sânt-ana și Constantin Deak cercul Chișineu cari nu și-au putut justifica suficient dreptul electoral.

În contra sentenței comisiunii centrale însă au drept de apel din 20 până inclusive 30 Iulie.

Fuind în cele mai multe cazuri alegătorii omiși din liste, sub pretext că nu intrunesc censul, credem a face un bui serviciu, comunicând aci cetitorilor nostri maximul și minimul censului după dare, aruncată pe 1/4 de sesiune urbarială — fixat de comisiunea centrală pe baza ordinațiunilor Curiei conform § 143 art de lege XV din 1889, în diferitele cercuri.

Cercul electoral Pecica. Cercul I. Mai mare: Pecica-maghiară 35 cor. 3 filerj Mai-mic: O.-Bodrog 27 cor. 66 fil. Sub-cerc II. Mai-mare: F.-N.-Iratos 22 cor 96 fil. Mai-mic: Micălaca 19 cor. 52 fil

Cercul electoral Radna. Sub-cerc I Mai-mare: Cieir 23 cor. 70 fil. Mai-mic Odvoș 9 cor. 80 fil. Sub-cerc II. Mai-mare Cuiș 16 cor. 16 fil. Mai-mic: Baia 1 cor. 79 fil.

Cercul electoral Șiria. Sub-cerc I Mai-mare: Cherechi 21 cor. Mai-mic Păncota 5 cor. 90 fil. Sub-cerc II. Mai mare: Târnava 16 cor. 30 fil. Mai-mic Felmènes 4 cor. 50 fil.

Cercul electoral Sânt-Ana. Sub-cerc I. Mai-mare: Szent-Marton 24 cor. 44 fil Mai-mic 12 cor. 78 fil. Sub-cerc II. Mai-

vom fi înțelepți. În modul acesta, cu o lovitură vom ucide două epuri.

— »Bravo! Pe legea mea, tu ești născut pentru șiritlicuri, se vede c'ai crescut în »Fanar«.

— »Hm! hm!« rînji contrabasul într'un ton sardonice, care ar fi deșteptat neîncrederea »Măriet-sale«, dacă n'ar fi fost ocupată cu minunatul plan descoperit de »prea plecata sa slugă«.

— »Ei!« zise de odată Măria-sa, »toate ar fi bune, numai un lucru n'am hotărît. Cine va fi puterea, care va pune în mișcare mașinăria construită cu atât necaz?«

— »Măria-ta ai zis mai adineaori, că un boer de sânge nu poate denunța; eu însă nu sunt boer, nici de sânge, nici parvenit, mă voi putea dar însărcina cu această misiune, dacă-ți posed încrederea.«

— »Dacă posezi încrederea mea? Știi, că-mi pari ciudat, Lambrule? Oare n'am lucrat până acum împreună? Să isprăvim cauza tot împreună, și folosul va fi împărțit frățeste!«

— »Măria-ta ești prea bun, de aceea îmi permit a asigura, că întreprinderea va reuși de minune. Cam cunosc cu ce-i trebuie lui Vodă, și el surise crâncen sub masca sa.

— »Așadar lucrul e pe deplin hotărît«, conchise Măria-sa. »Eu plec îndată, ear tu rămâi pe lângă vodă. Îndată ce vor cădea capetele adversarilor nostri, tu mă vei înștiința, și atunci voiu sosi cu oamenii mei!«

— »Așa este, Măria-ta. Fii pe pace, vântul ne va căde în cursă. Depinde dela noi să punem mâna pe el.«

Necunoscutul, care se numia Măria-sa, flueră odată într'un mod particular. Câte-va secunde în urmă se arătă un călăreț conducând un al doilea cal de căpeștru. Măria-sa încăleca cu ușurință, mai zise odată: Adio, Lambrule, aibi grijă, și plecă cu iuțea fulgerului pe drumul către Orchei.

Lambru, ca să-i zicem pe nume, rămase câte-va secunde nemișcat, uitându-se după cei doi călăreți până când undrele de spre ziua îi acoperiră. Atunci clătină din cap și murmură:

— »Du-te, du-te, mititelul meu Ionașcu, du-te păpușă, care crezi, că sceptorul și coroana sunt niște jucării pentru copii. Deșteptarea din visul, care te leagă, va fi crudă; vei vedea sceptorul scăpându-ți din mână, când voința mea va fi hotărît altfel. Păpuși nemernice, pe care nu ve taie capul să ve mișcați din loc, voi vreți să conduceți popoare, să hotărâți destinele neamurilor! Voi veți pieri ca fumul la suflarea mea, ear' tronul și mărirea lui este făcută pentru cel ce știe să ve joace pe degete. Aide! la luptă!«

La aceste cuvinte, Lambru își scoase masca, își desbracă haina de conspirator, și din aceste lucruri făcu un pachet mic, pe care-l ascunse sub mantaua de cavalier.

Era un colos de om acest Lambru. Fața lui grăsulă și rumenă, încadrată de o barbă puternică, avea o expresiune de bunătate și chiar

oare-care melancolie, pe când ochii lui străluciau de viclesug. Ei descoperiau o inteligență rară și o astuție necomparată. Coloșii în genere n'au reputațiunea de a fi inteligenți. Lambru era o excepțiune; inteligența lui era în raport cu mărimea corpului. Simțul moral însă era cam slab; acest om întrebuița ori-ce mijloace pentru a-și ajunge scopul. Erau totuși minute, în care un fel de filosofie melancolică îl domina, și de astă-dată se părî în prada unor sentimente de felul acela. Era oare-care duiosie în vocea sa când zise:

— »Și totuși par'că mi-e mila de acel Făt-frumos! Ce mândru june!... Pecat!... Ei, și!... El e prea frumos și prea inteligent pentru a trăi. Oamenii ca el sunt chiești să stea pe tron, și nu voiu să am rivali atât de puternici. Lupta va fi cu mult mai ușoară cu nebunul de Aron și cu nerodul de Ionașcu.«

Vorbind astfel, Lambru înainta pe gânduri și planul întreg al întreprinderii se desfășura în capul lui vast. Lambru în timpurile noastre ar fi devenit poate un mare om de stat; pe timpul lui nu putea fi decât un intrigant ambițios.

Intrăceea ajunse la o casă de aparență cam modestă, care sămăna a ospetărie. Aci bătu la ușă într'un mod particular. În casă se făcu lumină, o fereștrică de-asupra ușii se deschise și o voce răgușită zise:

— »Ce vreți, omule, când lumea doarme?«

(Va urma)

HARMONICI și ARISTOANE

din cele mai renumite fabrice.

Vânzarea în detalii cu prețurile fabricii.

Harmonică Nr. 1 calitate superioară cu 3 burdufuri, 10 clape, claviatură deschisă, foile legate de jur împrejur cu nickel, 2 registre și 2 basuri. Prețul 10 cor. 75 filer. — Aceeași harmonică însă cu 2 registre și 1 tremolo 12 cor. 75 filer.

Harmonică Nr. 2 calitate extrafină, lemn de mahagoni, tonuri de oțel, 10 clape, claviatură deschisă, clape aurite, 2 burdufuri, foile legate la colțuri cu nickel, 2 registre, 1 tremolo și 2 basuri. Prețul 14 cor. 75 filer. — Aceeași harmonică însă cu 3 registre 17 cor. 75 filer.

Harmonică Nr. 3 cu 19 clape în două rânduri, 3 burdufuri, 4 registre, 4 basuri, tonuri de oțel. Prețul 19 cor. 75 filer. — Metodă practică cu ajutorul căreia poate învăța ori-cine să cânte imediat cu harmonică. Prețul — 75 filer. Această metodă conține 28 cântece, din care sunt 6 românești. NB. Transportul costă la ori-care harmonică — 85 filer.

Ariston perfecționat cu note de metal. Mărimea Nr. 1: lungimea 34 cmtr., lățimea 26 cmtr., înălțimea 19 cmtr. costă împreună cu 6 note 23 cor. 75 filer. — Mărimea Nr. 2: lungimea 37 cmtr., lățimea 35 cmtr., înălțimea 17 cmtr., împreună cu 6 note 35 coroane. — Adaus pentru porto 1 cor. 25 filer.

Instrumente musicale

cu cari ori-cine,

== chiar și copii începând de 5-6 ani, ==

poate cânta imediat

cele mai frumoase cântece, fără a avea cea mai mică idee de note sau musică. — Nr. 1 Piston 8.— cor. — Nr. 2 Clarinetă 2.75 cor., adaus pentru porto 58 filer, cu câte 38 cântece, din care 12 sunt românești. La nemulțumire se înapoiază imediat banii. — Se expediază cu ramburs sau contra-mandat postal trimis înainte.

Nr. 1

Nr. 2

Aparat de ras

cu care

ori-cine se poate rade cu cea mai mare siguranță fără a se tăia.

Acest aparat este cel mai nou, cel mai solid și cel mai practic din câte se află în comerț. — Prețul aparatului împreună cu curea de ascuțit și toate accesoriile necesare este cor. 8.75. Porto costă 85 filer.

Mașină de tuns

ultimul model, sistem francez, cu care ori-cine poate tunde fără nici o practică. — Prețul mașinei complete este cor. 10.— Porto costă 85 filer.

La nemulțumire se înapoiază imediat banii. — Se expediază cu ramburs sau contra-mandat postal trimis înainte.

Singurul depozitar pentru Austro-Ungaria și străinătate: 788 8-50

SAMU LINDENBERG, Budapesta, Vadász-uteza nr. 42/D.

Cruce dublă electro-magnetică

vindecă și inviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli și turturi de ureche, bătaie de inimă, sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, reuma podagră ischias, udului în pat, influinza, în somnia epilepsia circulația neregu-

lată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Inșuirea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele afâtoare, eară pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebita atențiune e a se da împrejurării că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse în toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja iestinatatea crucei mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi.

624 — 92

Prețul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morburi cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copil și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadász 42. K colțul str. Kálmán.

Intreprindere grandioasă în Arad.

Marea

prăvălie a lui

Porter

Vilmos

în Arad, pe piața Libertății

care prin extensiunea și mărimea sa în provincă este prima în țeara întreagă. În deosebită atențiune recomandăm cetitorilor nostri

articole de vară, de voiaj și de băi.

Prăvălia e împărțită în următoarele secțiuni:

1. Secțiunea mărfurilor pentru bărbați.
2. „ „ „ femei.
3. Articole pentru menaj și pentru decorarea locuințelor.

4. Cadouri ocazionale și articole de suvenirii din Arad.
5. Jucării pentru copii.

La o cumpărare în sumă de 10 coroane se acordă cumpărătorului o fotografie a sa grătit, având de solvit numai pentru rama hârtiei 3 coroane.